

Ιστορίες Ζωής (εθελοντών)

Αρχές, αξίες και ιδανικά

Συνέντευξη

ΜΕ ΤΟΝ Ανδρέα Σεργίου

ΤΗΣ Δρ. Ολίβιας Πατσαλίδου

Ο Ανδρέας Σεργίου μας μιλά για τη ζωή του και μας ταξιδεύει σε άλλες εποχές. Παιδί πολυμελούς οικογένειας, ανατράφηκε σε περιβάλλον με βαθιά πίστη στον Θεό και γνήσια αγάπη προς την πατρίδα. Γαλουχήθηκε με αρχές, αξίες και ιδανικά που του έδωσαν την ευκαιρία να πραγματοποιήσει τα όνειρά του και να αγωνιστεί για την ελευθερία και την ευημερία. Τα βιώματα του και σημαντικές ιστορικές στιγμές έχουν διαμορφώσει τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά του και συνέβαλαν στην πηγαία ανάγκη για κοινωνική δράση.

ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΤΕΑ της επαρχίας Αμμοχώστου το 1942 και σήμερα ζω στην Ξυλοτύμβου. Αποφοίτησα από το Δημοτικό Σχολείο Κοντέας το 1954 και το Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας το 1960. Σπούδασα στην Παιδαγωγική Ακαδημία Κύπρου και υπηρέτησα ως δάσκαλος για 40 χρόνια. Το 1997 διετέλεσα διευθυντής μέχρι το 2001, όπου αφυπηρέτησα πρόωρα για να υπηρετήσω στη θέση του Κοινοτάρχη Ξυλοτύμβου.

Οι πιο έντονες αναμνήσεις της παιδικής του ηλικίας:

Ο παππούς μου ο Σέργης που είχε έντονη δράση στα κοινά: Με τον παππού μου τον Σέργη (γενάρχη της οικογένειάς μας) είχα μια ιδιαίτερη σχέση, αφού από πολύ μικρός σχεδόν καθημερινά του έπαιρνα φαγητό, που ετοίμαζε η μητέρα μου και εκείνος μου έδινε πάντα την ευχή του. Με νοσταλγία θυμούνται τις όμορφες ιστορίες που μου διηγούνταν. Ήταν ένας άνθρωπος δραστήριος που του άρεσε να ασχολείται με τα κοινά και είχε διατελέσει και κοινοτάρχης. Απεβίωσε σε ηλικία 100 ετών στις 15/01/1963.

Οι μυρωδιές από το σπιτικό ψωμί και το κρασί: Από τα παιδικά μου χρόνια έχω κρατήσει στη μνήμη μου ζωντανές τις εικόνες και τις μυρωδιές που αναδύονταν από το αχνιστό ψωμί και από το σπιτικό κρασί. Η μητέρα μου ζύμωνε 22 ψωμιά την εβδομάδα για την εννιάμελή οικογένειά μας. Ο πατέρας μου έφτιαχνε με μαεστρία το κρασί και τη ζιβανία από τους αμπελώνες μας.

Το πότισμα των κηπευτικών, λαχανικών και φρούτων: Ο πατέρας μου έκανε πολύ καλή διαχείριση των οικονομικών της οικογένειας. Ποτέ του δεν έβαζε όλα τα αυγά σ' ένα καλάθι. Αυτό φαίνεται μέσα από την πληθώρα προϊόντων που καλλιεργούσε στα περιβόλια του (πατάτες, καρότα, ντομάτες, αγγουράκια, πεπόνια, αγκινάρες, σησάμι, αραβόσιτο, βαμβάκι, σταφύλια, ελιές, εσπεριδοειδή) και από την παράλληλη αξιοποίηση της κτηνοτροφίας, αφού για πολλά χρόνια έκτρεφε 40 περίπου πρόβατα και κατσίκες. Αναπόφευκτα λοιπόν περνούν από τη μνήμη μου οι ώρες που πέρασα ποτίζοντας όλη την παραγωγή, που είχε φυτέψει ο πατέρας μου, για να μη λείπει τίποτα από την οικογένεια.

Ο πόθος για την ελευθερία και η συμμετοχή στον αγώνα της ΕΟΚΑ:

Ήμουν 14 ετών όταν συμμετείχα με μαθητές του Παγκυπρίου Γυμνασίου στις μάχες της Σεβέρειου Βιβλιοθήκης το 1956. Στα 15 μου χρόνια, το 1957, έδωσα τον όρκο της ΕΟΚΑ και έλαβα μέρος σε πολλές διαδηλώσεις. Μου ανατέθηκε η θέση του υπεύθυνου της ΑΝΕ (Άλκιμος Νεολαία ΕΟΚΑ) και σχεδόν κάθε Σάββατο περνούσα όλη τη νύκτα καθισμένος στο ανώγειο του σπιτιού μου στην Κοντέα γράφοντας συνθήματα του αγώνα και ετοιμάζοντας τα πανό και τις προκηρύξεις. Μαζί με τους συντρόφους μου μοιράζαμε τις προκηρύξεις με θάρρος και τόλμη, αφού γνωρίζαμε πως αν μας έπιαναν, θα μας έβαζαν στα κρατητήρια. Μας έδινε δύναμη ο πόθος μας για την ελευθερία, είχαμε ιδανικά και θέλαμε να δημιουργήσουμε μια νέα τάξη πραγμάτων χωρίς κατακτητές. Στα πλαίσια της θέσης του υπεύθυνου της ΑΝΕ γνωρίστηκα με τους ήρωες Φώτη Πίττα και Μιχαήλ Καϊλή (Σιάλο).

Για μένα η ανιδιοτελής προσφορά σημαίνει πλήρης εναρμονισμός με την πεμπτουςία της χριστιανικής διδασκαλίας, δηλαδή εφαρμογή του χριστιανισμού στην πράξη, με αποτέλεσμα η ζωή να έχει πραγματικό νόημα.

Τα οργανωμένα σύνολα και η φιλανθρωπία το 1955 - 1959:

Με την ίδρυση του ΑΚΕΛ (Ανορθωτικό Κόμμα Εργαζομένων του Λαού) το 1941 και της ΠΕΚ (Παναγροτική Ένωση Κύπρου) το 1942 ανοίγει το κεφάλαιο των δύο παρατάξεων της Αριστεράς από τη μια και της Δεξιάς από την άλλη. Έτσι και τα Σωματεία, οργανωμένα σύνολα της Κύπρου από το 1941 μέχρι και το 1974 ανήκουν φανερά ή συγκαλυμμένα είτε στη μια είτε στην άλλη παράταξη. Με την πάροδο του χρόνου η παραταξιακή και κομματική αντιπαράθεση δημιούργησε τις ΛΑΪΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ για την Αριστερή παράταξη και τα ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ για τη Δεξιά παράταξη.

Τα οργανωμένα σύνολα το 1955-1959 με την ομπρέλα ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ήταν η ΠΕΚ, τα Θ.Ο.Ι. (Θρησκευτικά Ορθόδοξα Ιδρύματα), η Ο.Χ.Ε.Ν. (Ορθόδοξη Χριστιανική Ένωση Νέων) και η ΣΕΚ, ενώ με την ομπρέλα ΛΑΪΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ήταν η ΠΕΟ, η ΕΚΑ και η ΠΟΓΟ.

Η φιλανθρωπία το 1955-1959 ήταν στην καθημερινότητα του Κυπριακού Λαού, αφού με την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης (κέρφιου) υπήρχαν πάντοτε υλικές ανάγκες τόσο σε άτομα, όσο και σε κοινότητες. Η βοήθεια βέβαια δινόταν από φιλανθρωπικές οργανώσεις, οι οποίες συγκαλυμμένα λειτουργούσαν ως βραχίονες της Ε.Ο.Κ.Α.

Ο εθελοντισμός μετά την εισβολή:

Μετά την Τουρκική εισβολή του 1974 ο εθελοντισμός κλήθηκε από τις νέες συνθήκες, που διαμορφώθηκαν, να δραστηριοποιηθεί σε νέους τομείς, όπως η επανασύνδεση οικογενειών, η καταγραφή των αιχμαλώτων, η διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων, η ανακούφιση των εκτοπισμένων, η προσωρινή στέγαση των προσφύγων, η ψυχολογική στήριξη διαλυμένων οικογενειών, η επαναλειτουργία των σχολείων, η αναδάσωση καμένων δασών κ.ά.

Οι εθελοντές με πρωτεργάτη τον Ερυθρό Σταυρό συνέβαλαν τα μέγιστα να προληφθεί/αποφευχθεί η πλήρης κατάρρευση ενισχύοντας τις δομές των κυβερνητικών υπηρεσιών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Πλούσια κοινωνική και πολιτιστική δράση:

Το 1965 σε ηλικία 23 ετών πρωτοστάτησα στην ίδρυση του ΣΚΕ (Συμβουλίου Κοινότητας Εφημερίας) Κοντέας με την ιδιότητα του οποίου βοηθήσαμε άπορες οικογένειες. Επίσης κερδίσαμε για 3 συνεχή χρόνια (1966, 1967 και 1968)

το Βραβείο καθαριότητας και συμβάλαμε βοηθώντας την Κοινότητα Αρχή στον καταρτισμό προγράμματος ανάπτυξης της κοινότητας.

Από το 1985 μέχρι το 1990 δημιουργήσαμε τη διαχειριστική Επιτροπή Κοινοτικού Παιδοκομικού Σταθμού Ξυλοτύμβου και λειτουργήσαμε στις 03/01/1990 το πρόγραμμα «Κοινοτικός Βρεφοπαιδοκομικός Σταθμός Ξυλοτύμβου» για να αντιμετωπιστούν οι κοινωνικές ανάγκες της Ξυλοτύμβου. Με τη διδασκαλική μου ιδιότητα υπήρξα για αρκετό χρονικό διάστημα Γενικός Αντιπρόσωπος και αντιπρόεδρος της Π.Ο.Ε.Δ. Αμμοχώστου και εκπρόσωπος στην ψυχοπαιδαγωγική Επιτροπή.

Από το 2002 μέχρι το 2011 διετέλεσα κοινοτάρχη Ξυλοτύμβου και επί των ημερών μου παραδόθηκε το Πάρκο Λαϊκών Ποιητών και Καλλιτεχνών Ξυλοτύμβου, έγιναν πολλές δενδροφυτεύσεις και βραβεύτηκαν αριστούχοι μαθητές, φοιτητές και αθλητές.

Μια ζωή αφιερωμένη στον εθελοντισμό:

Για πολλά χρόνια μέχρι σήμερα υπήρξα ενεργό μέλος σε διάφορα ιδρύματα, συνδέσμους και σωματεία κατά τρόπο που να έχει ταυτιστεί η ζωή μου με την προσφορά και τον εθελοντισμό. Υπηρετώ, από τη θέση του Προέδρου, του ΣΚΕ Ξυλοτύμβου από το 1992 μέχρι σήμερα. Με ενεργό συμμετοχή στο Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Λάρνακας (ΕΣΣΕΛ), όπου από το 2012 διατελώ ως Πρόεδρος, υλοποιώ το όραμα για δημιουργία ιδιόκτητου οικήματος. Από το 1996 εκπροσωπώ το ΕΣΣΕ

Λάρνακας και στη Διοικούσα Επιτροπή του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού (ΠΣΣΕ), όπου από το 2018, υπηρετώ από τη θέση του Αντιπρόεδρου.

Για μένα η ανιδιοτελής προσφορά σημαίνει πλήρης εναρμονισμός με την πεμπτουσία της χριστιανικής διδασκαλίας, δηλαδή εφαρμογή του χριστιανισμού στην πράξη, με αποτέλεσμα η ζωή να έχει πραγματικό νόημα.